

če greh priznamo. Vendar pa ni dovolj, če grešna dejanja priznamo. Potrebujemo nekoga, ki bi nam dal moči za novo življenje. Ta „nekdo“ je Jezus Kristus. Jezus je prišel, da bi odvezel vso našo krivdo. On pa hoče storiti še več. Iz nas naredi Božje otroke in nam podari povsem novo življenje.

V Evangeliju po Janezu, v 12. vrstici 1. poglavja bremo zagotovilo:

„Tistim pa, ki so jo [Besedo, torej Jezusa] sprejeli, je dala moč, da postanejo Božji otroci, vsem, ki verujejo v njeno ime in se niso rodili iz krvi ne iz volje mesa ne iz volje moža, ampak iz Boga.“

To lahko doživiš tudi ti, in to še danes! Pojdi na samotni kraj, kjer boš povsem sam, sama, in začni pogovor z Jezusom. Pri tem pogovoru ne gre za lepe ali številne besede. Pomembno je, da z njimi misliš zares in pošteno. Jezus je tu in te sliši. Vidi v tvoje srce in te razume.

S svojimi besedami mu povej, da želiš prav zdaj priti k njemu; da spoznaš, da si grešnik, grešnica, in si grešil, grešila zoper Boga. Prosi Jezusa za odpuščanje svoje krivde. Potem se mu zahvali, da je umrl na križu tudi za tvoje grehe.

Potem pa nikakor ne obstoj na pol poti. Zaproši Jezusa, naj prav zdaj pride v tvoje življenje. Povej mu,

da odslej hočeš živeti v skupnosti z njim in ne želiš več služiti hudiču. Povej Jezusu, da je odslej on tvoj Gospod in naj prevzame nadaljnje vodenje tvojega življenja.

Morda ti je težko oblikovati tako molitev z lastnimi besedami; če je tako, lahko uporabiš zase tole molitev, da z njo izročiš svoje življenje Jezusu:

„Gospod Jezus, tu sem, pred teboj. Žal mi je zaradi mojih grehov. Svoje otroštvo, svojo mladost, vso svojo preteklost prinašam predte. Gospod Jezus, odpusti mi! Gospod Jezus, operi me v svoji krvi! Gospod Jezus, reši me! V Bibliji piše, da postane ta, ki tebe sprejme, Božji otrok. To zdaj verujem. Že veliko sem slišal, slišala o tebi. A danes se odločam zate. Gospod Jezus, zdaj te sprejemam kot svojega Zveličarja in Odkupnika. Gospod Jezus, pridi v moje srce, pridi prav zdaj v moje življenje; hočem biti tvoj, tvoja, in ti bodi moj, v času in na vse veke. Odslej hočem pripadati tebi. Hočem hoditi po poti za teboj. Biti hočem tvoj učenec, tvoja učenka. In hvala ti, da si uslišal mojo molitev. Amen!“

Odločilna je tvoja odločitev!

Morda želiš še enkrat prebrati razlago vseh treh korakov? A potem tudi stori, kar tu ravno prebiraš! Stori to še danes! Zdaj! In potem smeš prav močno verovati:

1. Kdor je svoje grehe, vse svoje življenje v veri odkrito prinesel k Jezusu, temu so njegovi grehi odpuščeni. – Vsemu temu pravi Biblija „spreobrnitev“.
2. Kdor je pomolil k Jezusu Kristusu in ga v veri sprejel v svoje življenje, je postal Božji otrok in ima večno življenje. – Temu dogodku pravi Biblija

tudi „novo rojstvo“ (Jn 3,3). To je Božji dar novega življenja.

Če si tako daleč na svoji poti, se smeš tega največjega Božjega daru veseliti in se zanj vedno znova zahvaljevati.

Zdaj je prav, da začneš spoznavati ljudi, ki so doživeli isto stvar. Jezus hoče, da v dobri skupnosti poslušamo njegovo besedo in ga vedno bolje spoznavamo, mu skupno z drugimi kristjani sledimo in mu služimo.

Ena najlepših izkušenj za pravega kristjana je, če po njem tudi drugi ljudje spoznajo Jezusa in ga najdejo.

Wilhelm Pahls

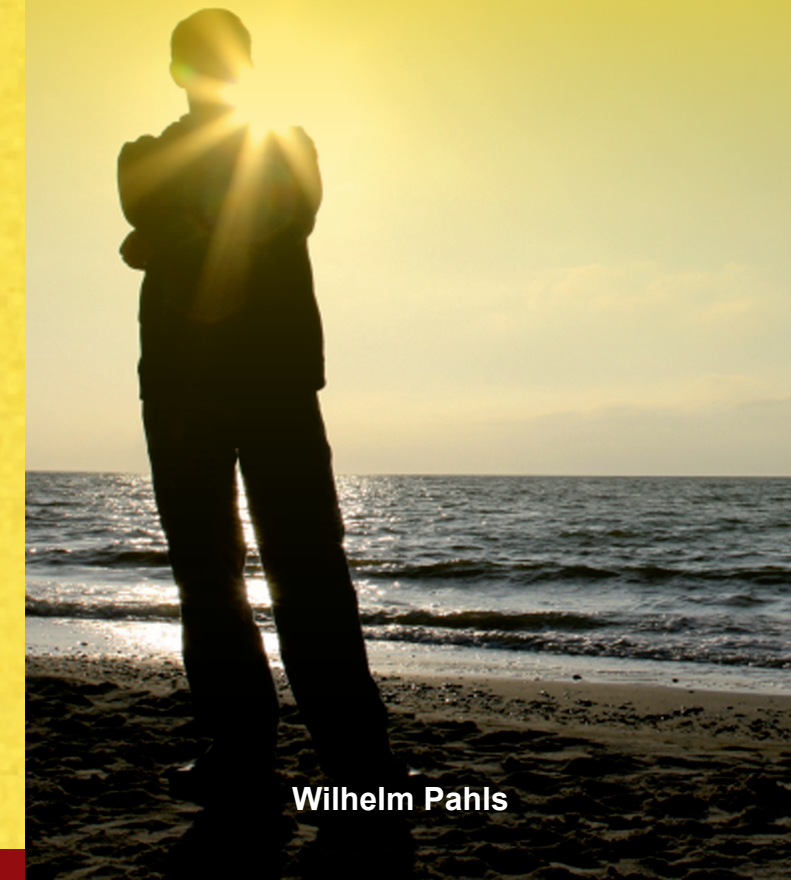
Wilhelm Pahls: Rojen v letu 1936, poročen, štirje otroci, prihaja iz Wienhausena pri Celleju in je po svojih evangelizacijskih predavanjih znan daleč prek državnih meja. Je evangelist, ki ga ljudje radi poslušajo, saj govori iz prepričanja in resničnih doživetij. Zna tudi na vprašanja našega časa najti ustrezne odgovore.

Naslov izvirne izdaje: Die wichtigste Entscheidung im Leben
Iz nemščine v slovenščino prevedel: Vinko Ošlak

Publisher: Bruderhand-Medien
Am Hofe 2; 29342 Wienhausen, Alemania
Tel.: +49 (0) 5149 9891-0; Fax: -19
Homepage: bruderhand.de
E-Mail: info@bruderhand.de

Nr. 005-28: Slowenisch/Slovenian, 2nd edition 2014

Najpomembnejša odločitev v življenju

Wilhelm Pahls

Najpomembnejša odločitev v življenju

V življenju je polno pomembnih odločitev, a med njimi je ena, ki vse druge po pomenu presega. Kdor jo zamudi, je pravzaprav živel zaman. Zato bi te rad, draga bralka, dragi bralec, pristrčno zaprosil, da pozorno proučiš te strani in resno premisliš o tem, ali je najpomembnejše vprašanje tvojega življenja s tem pojasnjeno.

Človekov največji problem

Naj gre za moškega ali žensko, za mladega ali starega človeka, bogatega ali revnega – v eni točki smo pred Bogom vsi enaki: obloženi smo s krivdo. Tu ne gre za to, koliko „dobrega“ ali „slabega“ je kdo naredil. Vsi smo od rojstva dalje ločeni od Boga. Boga in njegov red smo prezirali. Hodili smo svoja lastna pota. Oddaljili smo se od Boga in si tako zaslužili njegov srd. Ker pa je Bog pravičen in svet Bog, bo v času sodbe zahteval od nas odgovor. Iz samega sebe ne

moremo pokazati nič, kar nam bi pomagalo do „razdolžitve“, do opravičenja. Krivda je tako človekov največji problem.

Edini izhod

Je iz te dileme sploh kak izhod? O, seveda, Bog sam je ustvaril pot do rešitve. V Bibliji Boga ne spoznavamo le kot svetega in pravičnega Boga, ampak tudi kot ljubečega Očeta. Noče, da bi bili za večno pogubljeni in ločeni od njega. Hoče pa, da bi se rešili in nato živeli z njim v tesnem odnosu – zdaj tu in nato vso večnost.

Da bi naredil to mogoče, je Bog v svoji ljubezni poslal na zemljo Jezusa Kristusa, svojega Sina. On naj bi sprejel nase kazen za našo krivdo namesto nas. In prav to je Jezus storil. Postal je človek. Razodel nam je skrivnost Božjega kraljestva, območje Božjega vladanja. Pokazal nam je, kako velika je Božja ljubezen. Jezus je umrl na križu na hribu Golgota, čisto blizu mesta Jeruzalema.

Jezus je umrl namesto nas zaradi naše krivde. Bog je nadomestno Jezusovo smrt sprejel in ga nato obudil od mrtvih. Zato smo lahko osvobojeni svojega temeljnega problema, ločitve od Boga. Tako nam kazni za našo krivdo ni treba več nositi samim, ker jo je Jezus vzel nase. Tudi ti si lahko rešen, rešena, lahko pa se tudi pogubiš. Odločitev je tvoja. Želiš biti rešen, rešena in biti pozneje v večni slavi pri Bogu? Potem nujno beri tole naprej!

Prvi korak: Spoznaj svojo krivdo!

Veliko ljudi ne uvidi lastne grešnosti. Drugi jo vidijo, a jo skušajo prikrivati. Po naravi smo rojeni igralci. Vedno znova nam je mojstrsko uspelo, da smo se prenaresili in zbujali drugačen vtis, kakor bi ustrezalo dejstvu. Pred Bogom pa je vse razodeto. Prav natančno nas pozna. Pred njim smo kakor odprta knjiga. Ve

za vse posameznosti iz našega življenja. Pred ljudmi je mogoče svoje grehe v neki meri prikriti. Preziranje Božjega reda je mogoče utemeljevati s številnimi izgovori. A pri Bogu ta opravičevanja ne štejejo. V Bibliji beremo: „*Ne slepite se: Bog se ne pusti zasmehovati. Kar bo človek sejal, bo tudi žet*“ (Galačanom 6,7).

Gotovo si pozabil, pozabila že številne svoje grehe. Bog jih ne pozablja tako preprosto. Morda poskušaš svoje grehe prikriti. Bog jih bo dvignil v luč. Grehi, ki si jih naredil kot mladenič ali naredila kot mladenka, se bodo znova pojavili v svetlobi. Tedaj pade sleherna maska. Biblija pravi: „*Nič ni prikritega, kar se ne bo razodelo, in skritega, kar se ne bo spoznalo*“ (Evangelij po Luku 12,2). Tedaj te Bog pokliče k zagovoru za tvoje grehe, in moral te bo kaznovati. In to kljub temu, da je bilo pravno dejanje storjeno. Čeprav je opravičenje pripravljeno. A opravičenje lahko prejme samo tisti, ki se priznava za krivega. Spoznanje in priznanje lastnega greha je prvi korak k rešitvi.

Drugi korak: Priznaj svojo krivdo!

Menim, da pot do opravičenja grehov nikjer v Bibliji ni razložena bolje kakor v psalmu 32. Biblija nam

obširno poroča o kralju Davidu. Spoznal je, da je pred Bogom kriv in je zaradi tega trpel. Nato pa je Bogu svoj greh priznal, in Bog mu je greh odpustil. David je pozneje v psalmu št. 32,1-5 zapisal:

„Blagor tistemu, ki mu je pregreha odpuščena, ki mu je greh pokrit. Blagor človeku, ki mu Gospod ne prišteva krivde in v njegovem duhu ni prevare. Ko sem molčal, so moje kosti postale krhke zaradi mojega vpitja ves dan, zakaj dan in noč je pritiskala name tvoja roka, moja moč je oslabela v poletni vročini. Svoj greh sem ti dal spoznati, svoje krivde nisem prikrival; dejal sem: Priznal bom svoje pregrehe Gospodu. In ti si odpustil krivdo mojega greha.“

Navadno bolni pokliče zdravnika, in utaplajoči vpije na pomoč. Kaj pa je naredil David, ko je spoznal svoje stanje krivde? Obrnil se je k Bogu in ga prosil pomoči. Piznal mu je svojo krivdo. In potem je prejel odpuščanje.

Gotovo se ne moreš spominjati vsakega posameznega greha v svojem življenju. Za to tudi ne gre, da bi človek moral prečesati svojo preteklost do najmanjše podrobnosti. Moramo pa spoznati, da nas od Boga ne ločuje le nekaj težjih grehov, ampak da je vse naše življenje zaznamovano z grehom.

Upirali smo se Bogu, ko smo ubirali svoja pota. Vsa naša življenjska drža je prežeta z grehom. A Božje zagotovilo velja:

„Če pa svoje grehe priznavamo, nam jih bo odpustil in nas očistil vse krivičnosti, saj je zvest in pravičen“ (1. Janezovo pismo 1,9).

Tretji korak: Povabi Jezusa, da pride v tvoje življenje!

Kdor spozna svoje grešno stanje, začuti željo, da bi imel koga, ki bi mu odtlej stal ob strani. Bog odpušča,